

В. І. Герасименко

Лецьки

ЛЕЦЬКИ – село Переяслав-Хмельницького району [Київської області](#). Лецьків. сільс. раді підпорядк. села Вінинці та Пологи-Чобітки. Знаходиться на лівому березі Дніпра (Канівського водосховища), за бл. 4 км від нього, у долині р. Броварка (притока Трубежа), за 100 км від обл. центру, за 15 км від райцентру, за 35 км від залізнич. ст. Переяславська та за бл. 2,5 км від с. Циблі й автошляху Бориспіль–Кременчук–Дніпро–Запоріжжя. Пл. Л. 3,81 (Вінинців – 3,67, Пологів-Чобітків – 1,32) км². За переписом насел. 2001, у Лецьків. сільс. раді проживали 1567, у Л. – 851 особа; станом на 2015 – відповідно 1485 і 835. У Л. і їхніх околицях виявлено артефакти раннього та серед. бронз. віку, сармат. часу, трипіл. і черняхів. культур, локалізовано 2 давньорус. поселення. Тут було понад 30 давніх курганів (зруйновані у різний період), зокрема Великий майдан, Висока могила, Глуха могила, Гогина могила, Гостра могила (досліджував Д. Самоквасов), Зелена могила, Козулиха, Лисинкова могила, Майлан, Малий майдан, Розгребина могила, Солончиха, Тарасова могила, Шипильові могили. У межах Вінинців розташовувалося літописне м. Воїн. Під назвою Лашки село позначене на карті франц. фортифікатора Г. де Боплана у 2-й чв. 17 ст. Мовознавець В. Брахнов пов'язує походження назви зі старослов'ян. словом «лядина» – цілинна, необроблювана ділянка землі, оскільки, за нар. переказами, воно виникло як Лядське. Існує також версія, що першим поселенцем був козак Лецик. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. 1654 Л. у складі Лівобереж. України відійшли до Рос. імперії. До 1782 – село 2-ї Переяслав. сотні Переяслав. полку; у 19 – на поч. 20 ст. – Хоцьків. волості; 1781–1923 – Переяслав. пов.; 1802–1921 – Полтав., 1921–25 – Київ. губ.; 1923–30 – Київ. округи. У 1890-х рр. було 234 двори, проживали 1,2 тис. осіб. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1926 у Л. нараховувалося 237 дворів, проживали 1772 особи. Згодом розкуркулено 5 замож. селян. родин. Під час голодомору 1932–33 у Л. померли 456, у Вінинцях і Пологах-Чобітках – 809 осіб. Від вересня 1941 до вересня 1943 – під нім.-фашист. окупацією. 1959 до Лецьків. сільс. ради приєднано Вінин. і Полого-Чобітян. сільс. ради. Нині у Л. – заг.-осв. школа; Будинок культури, б-ка; фельдшер.-акушер. пункт. Здобули популярність фольклорні колективи «Зоряни» (Л.) та «Надвечір'я» (Пологи-Чобітки). Діє церква архістратиґа Михаїла УПЦ МП. Встановлено пам'ятні знаки жертвам голодомору 1932–33 та на могилі Героя Рад. Союзу І. Добрикова, стелу воїнам-

односельчанам, які загинули на фронтах 2-ї світової війни. Серед видат. уродженців – поет, дисидент І. Коваленко.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Брахнов В. Про місцеві назви Переяслав-Хмельницького району на Київщині // Мовознавство. 1957. Т. 14;
2. Аброскін П., Кривошея В., Стасенко О. Київщина козацька: люди і долі. К., 2004.

Покликання на статтю:

Лецьки / В. І. Герасименко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-54503>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).